

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Crobyle et Corinna

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

mediam rem omnem aperuit. Primum ille grauatim, sed tandem liberali oratione ipsius Achillis, precibusque Ulyssis victus, coniugium firmavit, & Achilli Deianiram laudissimo hymeneo collocauit. Sub hac in bellum profectus est, data tandem pueri fide, firmoque iureiurando, se nullam aliam nec ducturum unquam, nec amaturum.

ΚΡΩΒΥΛΗ ΚΑΙ

Κόρυθα.

CROBYLE ET

Corinna.

Κόρυθα, ὡς μὲν οὐ πάντων ἀνδρῶν λέω, ὁ ἰνόμιζες, τὸ γὰρ ἄκακα ἡντιοῦσα ἐν παρθένου. μεμῶθηκας ἤδη, μετὰ μεραυκίου μὲν ἁράου ἡγομένη, μὲν δὲ τὸ πρῶτον μίθωσμα κομισαμένη, ἔξ ἧς ὄρμον κούτικα ἀνέσσωμα σοι. Κό. ναὶ μανθεύου, ἔχεται δὲ καὶ ψήφους τινὰς περὶ γῆς, οἷον ὁ Φιλανιδίης ἔστιν. Κρω. ἔσαι τοιοῦτον. ἄκουε δὲ καὶ τὰτα παρ' ἐμοῦ, ἃ σὲ χεῖ ποιῆν, καὶ ὅπως πεσφίριθαι τοῖς ἀνδράσι, ἄλλη μὲν γὰρ ἡμῖν ἀποφὴ τοῦ βίου οὐκ ἔστιν, ὡς θύγατρ, ἀλλὰ ἀπο ἔτη ταῦτα, ἔξ οὗ τίθνην ὁ μακαίτης σου πατήρ, οὐκ οἶδα, ὅπως

Qvod dicitur, Corinna mea, haudquam ita graue fuerit, ceu tu putabas, ex uirgine mulierem fieri. id iam didicisti uidelicet, quippe quae cum adolescente quidem formoso fueris: minam autem pro prima mercede abstuleris, pro qua statim monile comparabo tibi. CORIN. Ita amabo. Habeat autem & lapillos aliquos pellucidos, quale Philanidis est. CRO. Erit sane tale. Sed audietiam caetera ex me, quae te oportet facere, & quo pacto accommodare te uirris. Nam alia nobis uictus ratio nulla est, filia, sed per duos hosce annos, ex quo pater

ἔσως ἀπέσχετο; ὅτι δὲ κ' ἔπει-
 ῶ ἔστι, πάντα λέω ἡμῖν ἰκανο-
 νὰ ἐχάλασε γὰρ, ἢ μέγα λέω ὄνο-
 μα αὐτῶν Παροιῶν. καὶ πάν-
 των δὲν ἀκούσασι διονυμῆε-
 νων, ἢ μὲν μὴ τὰ Φιλινορ μὴ.
 κίετι ἔσονται ἀπορ χαλκία με-
 τὰ τὸ πλὴν τελευτῶν, τὸ δὲ πρῶ-
 τον ἀποδομένη τὰς πυράρας,
 ἢ τὸ ἀκμονα καὶ σφύρασι δια-
 μῶν, ἀπ' ὧν διενεργήθη.
 ἔτα νῦν μὲν ὑφ' αὐνοῦ, νῦν
 δὲ ἐρῶν κατὰ γὰρ, ἢ σήμο-
 να λήθου, ἐπισημῶν τὰ
 σιτία μόλις ἐδοσκούσιν, ὅ-
 θι γὰρ, πλὴν ἐλπίδα πεισο-
 μένου. Κό. πλὴν μὲν ἀνέ-
 γεισται Κρω. ἔν, ἀπὸ ἐλογισ-
 μέν, ὡς τυλιχῶντη γνομένη,
 θρέψης δὲ ἐμὲ, σκουπῶν τὴν
 τακομίσιος ῥαδίως, καὶ πλε-
 τήσις, καὶ ἰωδῆτας ἔξας ἄ-
 λουργῆς, καὶ θεραπείας.
 Κό. πῶς ἔφης μήτε, ἢ τί λέ-
 γας; Κρω. σκουπῶν μὲν τοῖς
 νεανί

ter tuus, pie memoriae, de-
 functus est an nescis quo pa-
 tto vitam egerimus? At quā-
 do ille adhuc vivebat, abun-
 dē nobis omnia suppetebant.
 Artem enim ferrariam ex-
 ercebat, magnūmque adeo
 nomen eius erat in Pyraeo et
 ac plerisque audire licet de-
 ierantes, quod post Philin-
 num ferrarius talis opifex
 alius amplius non sit futu-
 rus. Post mortem autem e-
 ius, principio quidem diuen-
 ditis forcipibus, et incude,
 et malleo, duabus minis, ex
 illis tum vitam sustentavi-
 mus. Postea autem, aliās qui-
 dem texendo, aliās autem
 tramam deducendo, inter-
 dum etiam stamina nendo,
 agrē victum parabam. Te
 verò, filia, enutriebam,
 spem expectans. COR. Mis-
 nam istam dicis? CRO.
 Non, verum ita rationem
 inibam, quod cum ad istam
 aetatem pervenisses, et me facile alere postea, et te ipsam
 exornare posses, diues videlicet ipsa futura, et vestes ha-
 biura purpureas, et ancillas pedisequas. CORIN.
 Quomodo hoc, mater? aut quid dicis? CRO. Si cum
 Cecce 3 adole-

παιδίοις, καὶ συμπίνοσα
 μετ' αὐτῶν, καὶ συγκαθάρσας
 ἑὶ πρὸς μισθῷ. Κό. καθάρσας
 ἢ Δάφνιδ' ἢ θυγάτηρ, Λύρα,
 Κρω. καί. Κό. ἀπὸ ἐκένυ
 ἑταῖρά ἐστιν. Κρω. ἔδην τοῦ
 το λανόν; καὶ οὐ γὰρ πλουτή-
 σθαι, ἄς ἐκένυ, καὶ ποικίλεις
 φασὸς ἔξαι. τί ἡλάρυσας, ὦ
 Κόουνα; ἐχθρὰς, ἀπόσα, καὶ
 ὡς πεισπέδασι ἀσπρῶν αἰετῶν
 ρα, ἢ ὅσα χεῖματα λαμβάν-
 νουσι; τὴν Δάφνιδά τοι ἔχῃ
 οἶδα, ὧ φίλη Ἀδράστια, ἔάνη,
 πρὶν αὐτῶν ἀκμάσαι τὴν ὡ-
 ραμ, περιβιβήμεν ἄπὸ
 οὐδ' ὄρας, οἷα πέλοσι, χυοῖς,
 καὶ ἰοῦντο δυνάεις, ἢ θέραι-
 πωνται τισὶ θεῶν. Κό. ὡς
 εἰ ταῦτα ἐκτίσατο ἢ Λύρα;
 Κρω. τὸ μὲν πρότερον, ἕατα
 ποσοῦσα ἑαυτῶν ὀνηρωῖς,
 καὶ ἀπὸ πρὸς ὄσα, καὶ φασὶν
 πρὸς ἄπαντας, οὐκ ἄξι τοῦ
 λαχρῶσαι ἑαυτῶν, καθάρσας
 ὅν ἔσθαι, ἀπὸ μηδὲν
 ἢ ἄν καὶ ἰσχυρῶν, ἔτα πε-
 ρμι-

adolescentibus rem habe-
 res, & una potaras cum ipsis,
 & pro mercede concumbera-
 res. COR. Quemadmo-
 dum Daphnidis filia Lyra?
 CRO. Ita. CORIN.
 At illa meretrix est. CRO.
 Nihil graue hoc. Nam & tu
 perinde ut illa opulenta eris,
 multosq; amatores habebis.
 Quid lachrumaris, Corin-
 na? An non vides quam
 multa sint, & ut ab omni-
 bus magno studio ambian-
 tur meretrices? Deinde &
 quantum pecunie accipiat?
 Daphnidem igitur, ὦ Chara
 Adrastra, noui ego, cum pae-
 nosa se laceram cederet, pri-
 usquam videlicet illa ad ad-
 ultam aetatem peruenisset.
 At nunc vides qualis prode-
 at, ut illi curum, & vides
 florida, & ancilla quatuor.
 COR. Quo pacto autem
 haec acquisiuit Lyra? CRO.
 Principio quidem exornan-
 do se ipsam eleganter, deinde
 facilem atque hilarem ge-
 rendo se erga cunctos, non eo quidem usque ut in cachina
 num facile solueretur, quemadmodum tu soles, sed arriden-
 do suaue

σομινοῦσα λέξιός. καὶ μί-
 τι φρασίσεις, ἢ τίς πείθει-
 θοί, ἢ πένεμφαι, μίτε αὐτὴ
 ἰπλάμβανόμενῃ τ' ἀνδρῶν.
 τί δέ ποτε ἢ ἀπέλθῃ ἐπὶ δέ-
 πνον, λαμβῶσθ' μίσθωμα, ἔτε
 με θύοκίται καὶ ἀγέλαστρον γέ,
 ἢ μισθῶν οἱ ἀνδρῶν τὰς τοιαύ-
 τας, ἔτε ἑπιρεμφορέτου τ' ὀ-
 ψε ἀπαροκάτω, ἀπ' ἀ πείσας
 ἄλτα μὲν ἀκροῖς τοῖς δακτυ-
 λοῖς, σιανῆ δὲ τὰς ἐνθέσας ἐκ
 ἐπ' ἀμφοτέρας παραδύτα
 τὰς ἡνάδης. πίνδ δὲ ἡρέμα, οὐ
 χανδρῶ, ἀπ' ἀναπανομένη.
 Κό. καὶ ἢ ἀψῶσθ', ὦ μῦτερ,
 τῆροι; Κρω τότε μάλιστ', ὦ
 Κόεινα, καὶ οὐτε πλιόρ τοῦ
 δειντ' ὀφθίγγεται, ἔτε ἀρ-
 σκῶντες ἴς τινα τ' παρόντων,
 ἴς μόνον δὲ τὸν μισθῶσάρφον
 βλήτα: καὶ δὲ τοῦδ' ἐκῆνοι
 φιλοῦσιν αὐτῷ. καὶ ἐπείδ' ἀν-
 λοιμάσθαι δέοι, ἀσπῆγες ἐδρ,
 ἐδ' ἀμίδες ἐκῆνη ἄρ τι ἐργά-
 σασθ', ἀπ' ἀ ἐξ' ἅπαντ' ἔντῃ.
 ὁ θηράται, ὡς παζαλοῖτο,
 καὶ

Ac postquam cubitum eundum est, nihil neque petulans ni-
 mis, neque ineptum et incompotum facile admittit, sed ex
 cunctis vnum hoc maximè obseruat, ut illum alligat ad sese,

do suave ac blandum quid-
 dam. Postea autem et con-
 uersando sapienter ac dixerit,
 neque decipiens si quis eam ac-
 cedit, aut accessit, neque etiam
 obiurgans atque increpans vi-
 ros. Ac si quando ad cenam
 quoque abii accepta mercede,
 neque inebriatur (ridiculū e-
 nim hoc, et oderūt viri tales)
 neque inepte ac rusticè opplea-
 tur obsonio, sed attingit qui-
 dem summis digitis: tacite
 autem edendo non obturat
 vranque maxillam ingestis
 buccellis. Præterea autem
 et bibit modeste, non affa-
 zim, et velut ore dehiscen-
 te, sed remissè ac placidè,
 COR. Etiam si fortè sui af-
 ficiatur, mater? CRO. Ia-
 mò præcipue tum, Corinna:
 et neque plus æquo loqui-
 tur, neque acerbè vllum ex
 ijs qui vndè adsunt, perstrin-
 git. Ad solum autem eum à
 quo conductæ est, aspiciet.
 Et ob hoc illi amant ipsam.

καὶ ἱραστέω ποιεῖσιν ἑκάστον
 ταῦτα γὰρ αὐτῶν ἅπαντων ἐς
 πουνῶσιν. ἂ δὲ καὶ σὺ ταῦτα
 ἐμάθοις, μακάρεα καὶ ἡμεῖς
 ἰσόμοθα, ἐπὶ τὰς ἄλλα πα-
 ραπολὸν αὐτῆς ἄλλο ὄδον, ὃ φί-
 λη Ἀδράστια, εἰμι, ζῶντος μὲ-
 νορ. Κό, ἀπὲ μοι, ὃ μητέρα, οἱ
 μιθέρμοι παλῶν τοιοῦτοί
 εἰσιν, οἱ ὅτι Εὐκρείτος, μὲθ' οὗ
 χθὲς ἐκάθουδον Κρω, ὃ πατρὸς
 τῶν, ἀλλ' ἔτι μοι ἀμείνεις, οἱ
 δὲ καὶ ἡδὴ ἀνδράδας, οἱ δὲ καὶ
 οὐ πάντων μορφῆς ὄφρα ἔχου-
 τῶν. Κό, καὶ τοῦτοισι συγκα-
 θούδον δίκασα; Κρω, μολι-
 σα, ὃ πρὸς αἴθρ. οὐδὲ μὲν τοι καὶ
 πλεῖονα διδάσασιν, οἱ καλοὶ ἴ-
 αὐτὸ μόνον, καλοὶ θέλουσιν εἶ-
 ναι. καὶ ὅτι δὲ μηδὲν ἀπὸ τοῦ
 πλείονος, ἂ θέλεις ἐν βραχῆ
 λέγειν ἀπ' αὐτοῦ, ἰνδραξάτος σε
 ὃ δακτύλῳ, ἢ ἄρ' ἔστι τῶν Κό-
 ρινναρ, τῶν τῆς Κραβδύλης θυ-
 γατέρων, ὃς ὑπερπλοῦσται, καὶ
 πρὸς δάμουνα πεποιήκει τῶν
 μητέρων; τί φῆς; ποιεῖσας
 ταῦτα

et amatorem sui faciat. Hoc enim nomine cuncti ipsam laudant. Quod si igitur et tu eadem hæc didiceris, beata nos quoque erimus. Nam cætera quidem multò ipsa. Sed nihil, ò chæra Adrastia, addam amplius: viuas modò. COR. At dic mihi mater, ij qui mercede nos conducunt, omnésne tales sunt, qualis est hic Eucritus, cum quo heri concubui? CRO. Non omnes, sed alij quidem meliores, alij autem etiam duriores, magisq; viriles: nonnulli verò nõ adedò liberali forma quoque præditi. COR. Et cum hisce igitur concumbere oportebit? CRO, Maximè verò, filia. Nam hi quidem plura quoq; dant: formosi autem hoc ipsum solùm formosi videri volunt. Tu verò eius quod plus est, rationem semper habeas, si breui cupis eumetas demonstrare digito te, ac dicere: An non vides Corinnam Crobylæ filiam, ut excellenter diues est, et terq; quaterq; beatam matrem suam reddidit? Quid ais? faciesne

γαῖτα; ποίους, οἰδα ἐγὼ,
 καὶ πέξας ἀπασῶν ῥαδίως.
 νῦν δ' ἀπιθι νόθω μίννῃ, ἀ ἀφι-
 κούω καὶ τύμωρον τὸ μαρτω-
 κιον ὃ εὐκείῃ. ἔπισχνάτο
 γὰρ.

faciēne ista? Facies, noui e-
 go, facileq; ad eū cunctis ann-
 teibus. Nunc autem abi ut la-
 ues, si fortē veniat etiam ho-
 die adolescens ille Eucritus,
 ita enim pollicitus est.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ
 Μυσάριον.

MATER ET
 Musarium.

ΑΝ ἴτι τοιοῦτον ἔρα-
 σλὼ ἔρωμην, ὃ Μου-
 σαριον, οἱ ὅ Χαι-
 ρίας ἐστὶ θυσαί μὲν τῆ πανδύ-
 μω δίψα λαυκὴ μικροδία,
 τῆ ἑρανία δὲ καὶ τῆ ἐν κήποις,
 δαμαλινῆ κατῆρα, στεφανῶ-
 σαι δὲ καὶ τὴν πλουτοδότα-
 ραν, καὶ ὅπως, μακάριαι καὶ
 πρῶσι δαίμονον ἐσόμθα. νῦν
 ὄρεσ γουῦ, παρὰ τῶ νρανίσκα
 ἡλίκαι παμβολνομην; ὅς ὀβολὸν
 μὲν οὐδὲ πώποτε σοι δέδω-
 κεν, οὐκ ἐδῆτα, οὐχ ἔποδία
 ματα οὐ μύρον, ἀλλὰ πρῶ-
 σαι ἀεὶ καὶ ἔποσχίσεις, καὶ
 μακρὰ ἰλιπίδω, καὶ πολὺ τὸ
 ἰαμ

ERGO si talem amato-
 rem posthac inuenia-
 mus, Musarium, qua-
 lis Charea hic est. immola-
 re oportebit nos, ² Publi-
 cae quidem Veneri capram
 candidam, Caelesti autem,
 & ei quae in hortis est, iu-
 uencam utriusque; fertis praeter-
 ead coronare etiam opum
 largitricem: & in summa,
 beatæ ac ter felices erimus.
 Quippe vides nunc ab ados-
 lescente isto quam multa ac-
 eipiamus, qui obolum qui-
 dem nunquam vllum tibi de-
 dit, neque vestem, neque so-
 leas, neq; unguentum, sed ex-
 cusationes apud illum sem-

per, & pollicitationes, & spes longa, & illud crebrum: